

Co-funded by
the European Union

PROFILUL DE COMPETENȚA ECOENTREPRENOR

ECOPRENEUR

**Driving sustainable development through
eco-inclusive entrepreneurial education
and game-based learning**

Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Executive Europene pentru Educație și Cultură (EACEA). Nici Uniunea Europeană și nici EACEA nu pot fi considerate răspunzătoare pentru acestea.

TABEL DE CONȚINUT

I. INTRODUCERE Obiective de învățare Metodologie și concepție	3
II. FOCUSURI SECTORIALE LEGATE DE ECO-ANTREPRENORAT	4
III. PROFILUL DE COMPETENȚĂ ECO-ANTREPRENOR	5
IV. CONCLUZII ȘI SUGESTII	13
1. Subiecte/titluri recomandate pentru programele de perfecționare profesională Eco-construcție Eco-venturing/Fabricare Eco-transport Agroturism Eco-ospitalitate	5
2. Competențe pentru Eco-antreprenor 2.1. Competența în Descrierea postului 2.2. Priorități în materie de durabilitate 2.3. Competența în materie de durabilitate 2.4. Instrumente de sprijin pentru dezvoltarea competențelor de eco-antreprenor	11

I. COMPETENȚA

Ecoprenorii sunt antreprenori ale căror eforturi de afaceri nu sunt motivate doar de maximizarea profitului ci și de o preocupare pentru durabilitatea mediului. Sustenabilitatea mediului este responsabilitatea de a conserva resursele naturale și de a proteja ecosistemele globale pentru a susține sănătatea și bunăstarea, în prezent dar și în viitor. Scopul ecoprenorului este de a înființa o afacere de succes care să satisfacă nevoile pieței și să asigure stabilitatea financiară prin utilizarea unor practici de afaceri durabile și prin încorporarea inovațiilor de mediu.

Obiectivul realizării unui profil de competențe al unui ecoprenor este de a dezvolta un cadru de identificare a competențelor (abilități și atitudini) necesare pentru desfășurarea activităților antreprenoriale care contracarează schimbările climatice și contribuie la punerea în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă. Profilul de Competențe indică rolul și domeniile de competențe-cheie ale ecoprenorului și se adresează tinerilor care sunt pe punctul de a intra pe piața forței de muncă sau de a începe o formare continuă, elevilor care urmează ultimul an de calificare în centrele VET și în institutele profesionale specializate în antreprenoriat, cursanților non-formali VET și antreprenorilor aspiranți.

Profilul de Competențe al Ecoprenorului este conceput după cum urmează: după introducerea, sunt definite obiectivele de învățare și metodologia de dezvoltare a structurii profilului ecoprenorului. În secțiunea următoare, sunt definite tipurile de ecoprenori legate de diferite domenii de activitate și recomandările pentru programele de formare. Ulterior, profilul de competențe al ecoprenorului este explicat prin conturarea priorităților de durabilitate, a competențelor de durabilitate și a instrumentelor de sprijin pentru dezvoltarea competențelor. Studiul se încheie cu concluzii și sugestii. În cele din urmă, partea de anexă a studiului prezintă profilurile ecoprenorilor în funcție de domeniile de activitate: eco-fabricare/manufacturare, agroturism, eco-ospitalitate, eco-transport și eco-construcție.

Obiective de învățare

Obiectivele de învățare ale profilului de competențe al eco-antreprenorului sunt:

- Să aibă cunoștințe solide despre conceptul de ecoîntreprinzător,
- Dezvoltarea de centre de interes în industrie legate de ecoantreprenoriat,
- Să învețe diferite competențe în afaceri,
- Să determine și să analizeze competențele pentru eco-antreprenorul durabil

Metodologie și concepție

Activitățile de elaborare a profilului s-au concentrat pe definirea și validarea competențelor care sunt necesare pentru ecoprenoriatul durabil. Documentul se bazează pe rezultatele rezumative ale atelierelor cu partenerii, interviurile cu experții și părțile interesate, cercetarea documentară și focus-grupurile din 5 țări pentru a identifica competențele și sondajul pentru compilarea și validarea rezultatelor matricei de competențe. Sondajul cuprinde trei părți: priorități în materie de durabilitate, competențe în materie de durabilitate și instrumente suplimentare pentru dezvoltarea competențelor de ecoprenor. Partea de anexă a acestui raport de profil a combinat rezultatele activităților WP.2. pentru fiecare domeniu de activitate.

II.
FOCUSURI
INDUSTRIALE
DOMENII
DE
ACTIVITATE
LEGATE
DE ECOPRENOR

Pe baza consultărilor preliminare, partenerii de proiect au convenit asupra următoarelor domenii de activitate legate de profilul ecoprenorului:

Eco-construcție

**Eco-Fabricare/
Manufacturare**

Transportul ecologic

AGROTOURISM

Eco-ospitalitate

III. PROFILUL DE COMPETENȚĂ ECO-ANTREPRENOR

1. Subiecte/titluri recomandate pentru programele de perfecționare profesională

Temele / titlurile recomandate pentru programul de formare pentru fiecare ecoîntreprinzător sunt elaborate în timpul WP.2.A.3. Cercetare de birou și studiu Focus Group și sunt prezentate mai jos:

Eco-construcție

Practici de construcție ecologică

Practicile de construcție ecologică sunt un set de strategii care se concentrează pe crearea unor structuri responsabile față de mediu și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor pe tot parcursul ciclului de viață al clădirii. Acestea includ totul, de la utilizarea materialelor reciclate în timpul construcției până la conservarea apei și a energiei în timpul utilizării clădirii.

Printre **exemple** de practici de construcție ecologică se numără: utilizarea aparatelor și a iluminatului eficiente din punct de vedere energetic, a toaletelor și a robinetelor cu debit redus și colectarea apei de ploaie pentru irigare, precum și utilizarea materialelor reciclate, cum ar fi betonul, oțelul sau lemnul recuperat.

Eficiența resurselor

Eficiența utilizării resurselor în clădiri se referă la utilizarea unui număr mai mic de materiale pe parcursul ciclului de viață al unei clădiri și se concentrează pe minimizarea impactului asupra mediului prin utilizarea unui număr cât mai mic de materiale, minimizarea deșeurilor din construcții și reciclarea materialelor ori de câte ori este posibil.

Printre **exemple** de utilizare eficientă a resurselor se numără: utilizarea de materiale de proveniență locală pentru a reduce distanțele de transport pentru materialele de construcție, plantarea de plante rezistente la secetă și utilizarea de sisteme de irigare eficiente pentru a minimiza consumul de apă pentru amenajarea peisagistică și demontarea cu atenție a unei clădiri la sfârșitul duratei sale de viață, astfel încât să se permită recuperarea și reutilizarea unei părți semnificative a materialelor.

Tehnici de construcție cu impact redus

Tehnicile de construcție cu impact redus minimizează impactul asupra mediului în timpul construcției. Aceasta înseamnă utilizarea de materiale reciclate sau locale, utilizarea de metode eficiente din punct de vedere energetic și conservarea caracteristicilor naturale de pe șantier, cu scopul de a construi structuri cu o amprentă ecologică mai redusă.

Câteva **exemple** de tehnici de construcție cu impact redus includ: Minimizarea excavațiilor sau a perturbărilor peisajului natural pe cât posibil (adesea realizată prin construirea pe stâlpi) și instalarea de sisteme de apă gri pentru reutilizarea apei pentru irigații sau în scopuri nepotabile.

Certificare și standarde de mediu

Acestea oferă un cadru legislativ pentru proiectarea și construirea structurilor cu cel mai mic impact posibil asupra mediului. Aceste cadre evaluează factori precum eficiența energetică, utilizarea apei și selectarea materialelor. Obținerea certificării demonstrează angajamentul unei clădiri față de durabilitate și poate oferi beneficii precum deduceri fiscale sau rate de ocupare mai mari.

Câteva **exemple** de certificări și standarde de mediu pentru construcții includ: Certificarea ISO 21930:2007 „Sustenabilitatea în clădiri - Proceduri pentru evaluarea ciclului de viață”, care stabilește principiile și cerințele pentru crearea declarațiilor de mediu pentru produse, în special pentru produsele de construcții.

Eco-Fabricare/Manufacturare

Inițiative privind economia circulară

Circular Economy (CE) has been proposed as a concept care să contribuie la abordarea problemelor legate de durabilitate, concentrându-se în special asupra problemelor economice și de mediu. Economia circulară se bazează pe „închiderea buclelor” de la 3R (reducere, reutilizare și reciclare) la 9R (refuz, regândire, reducere, reutilizare, reparare, recondiționare, refabricare, re folosire, reciclare, recuperare).

Printre **exemplele** de economie circulară se numără: reciclarea plasticului pentru fabricarea jachetelor sport; reciclarea dozelor și sticlelor de băuturi (din plastic, aluminiu sau sticlă); reutilizarea platinei din convertoarele catalitice.

Investiții cu impact și finanțare

Investițiile și finanțarea de impact se referă la investițiile realizate cu intenția de a genera un impact social și de mediu pozitiv și măsurabil, alături de un randament financiar. Acestea includ subiecte precum finanțarea mixtă (adică utilizarea fondurilor publice sau filantropice pentru a atrage investiții private), obligațiunile verzi (adică titlurile cu venit fix care mobilizează capital pentru proiecte cu beneficii pentru mediu) și obligațiunile cu impact social (adică contractele de plată pentru succes în care investitorii privați oferă finanțare inițială pentru programe sociale, iar guvernul rambursează investitorilor dacă programele au succes).

Evaluarea impactului asupra mediului

Evaluarea impactului asupra mediului (EIM) este un proces de evaluare a impactului probabil asupra mediului al unui proiect sau al unei dezvoltări propuse. Printre aspectele abordate în cadrul EIM se numără: poluarea și emisiile (de exemplu, emisiile în aer, sol și căile navigabile și evaluarea emisiilor de zgomot, vibrații, lumină și căldură); utilizarea resurselor naturale; și substanțele periculoase.

Procese de producție ecologice

Procesele de producție ecologice, cunoscute și sub denumirea de producție ecologică sau producție durabilă, se concentrează pe producerea de bunuri într-un mod care minimizează impactul asupra mediului, maximizând în același timp eficiența resurselor. Aceste procese implică utilizarea de practici și tehnologii ecologice pentru a reduce consumul de energie, deșeurile și emisiile, diminuând în cele din urmă amprenta ecologică a operațiunilor de producție.

Aprovizionarea cu materiale durabile

Aprovizionarea cu materiale durabile presupune procurarea materiilor prime și a produselor într-un mod responsabil din punct de vedere ecologic și conștient din punct de vedere social. Scopul este de a minimiza impactul negativ asupra mediului, asigurând în același timp practici de muncă corecte și sprijinirea comunităților locale.

Tehnologii și practici ecologice

Tehnologiile și practicile ecologice se referă la o gamă largă de procese, produse și servicii care vizează reducerea impactului negativ asupra mediului. Acestea includ: energia regenerabilă, eficiența energetică, materialele durabile, chimia ecologică, finanțarea mediului și durabilitatea corporativă.

Certificări și standarde pentru managementul mediului / afaceri ecologice (ISO 14000, 14020)

Sistemele de management de mediu (EMS) sunt cadre concepute pentru a ajuta organizațiile să monitorizeze, să controleze și să își îmbunătățească continuu performanța de mediu. Aceste standarde se bazează pe îmbunătățirea continuă. Cele mai recunoscute sunt ISO 14001 și EMAS. Multe companii din întreaga lume utilizează ISO14001 pentru a-și demonstra certificarea de mediu.

Transportul ecologic

Soluții de mobilitate inteligentă și de economie circulară

Soluțiile de mobilitate inteligentă implică integrarea tehnologiei pentru îmbunătățirea eficienței transportului și reducerea impactului asupra mediului. Acestea includ vehicule electrice, platforme de ride-sharing și sisteme inteligente de gestionare a traficului care optimizează rutele pentru a reduce congestiunea și emisiile. Inițiativele economiei circulare în domeniul transporturilor se concentrează pe crearea de sisteme cu circuit închis pentru reducerea deșeurilor și promovarea reciclării. Exemplele includ refolosirea materialelor de la vehiculele scoase din uz și utilizarea componentelor reciclate în fabricarea de noi soluții de transport.

Logistică ecologică și managementul lanțului de aprovizionare

Logistica ecologică și gestionarea lanțului de aprovizionare vizează reducerea amprente de carbon a rețelelor de transport și distribuție. Inițiativele includ optimizarea rutelor de livrare, utilizarea de vehicule eficiente din punct de vedere energetic și implementarea de soluții de ambalare durabile pentru a minimiza deșeurile și emisiile.

Vehicule cu emisii zero și tehnologii de eficiență a vehiculelor

Vehiculele cu emisii zero (ZEV) sunt concepute pentru a elimina emisiile la țeava de eșapament, reducând semnificativ impactul transportului asupra mediului. Printre exemple se numără mașinile electrice, vehiculele cu pile de combustie pe bază de hidrogen și hibridii plug-in, care contribuie la un aer mai curat și la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Tehnologiile de eficiență a vehiculelor se concentrează pe îmbunătățirea eficienței consumului de combustibil și pe reducerea emisiilor în transporturi. Exemplele includ sisteme de propulsie hibride și electrice, materiale ușoare și aerodinamică avansată care îmbunătățesc performanța vehiculelor, reducând în același timp la minimum impactul asupra mediului.

Rețele în domeniul transportului ecologic

Intrarea în contact cu agențiile guvernamentale și autoritățile de transport public poate oferi informații cu privire la subvențiile și oportunitățile de finanțare pentru soluțiile de transport ecologic. Colaborarea cu întreprinderi consacrate din sectorul transporturilor și aderarea la organizații de transport ecologic pot îmbunătăți crearea de rețele, accesul la resurse educaționale și implicarea responsabililor politici.

Sfaturi și recomandări pentru ecoprenorii din domeniul transportului ecologic

Ecoprenorii ar trebui să se familiarizeze cu practicile de producție ecologice, inclusiv reducerea deșeurilor, conservarea energiei și utilizarea materialelor reciclate. Realizarea de studii de piață pentru a identifica oportunitățile de nișă și dezvoltarea unei strategii de comunicare solide pot spori prezența pe piață și sensibilizarea consumatorilor.

Investiții cu impact și finanțare

Investițiile cu impact și finanțarea în transportul ecologic implică atragerea de sprijin financiar pentru proiectele de transport durabil. Opțiunile includ împrumuturi ecologice, fonduri de investiții cu impact și subvenții guvernamentale care sprijină dezvoltarea și punerea în aplicare a soluțiilor de transport ecologice.

Evaluarea impactului asupra mediului

Evaluarea impactului proiectelor de transport asupra mediului implică evaluarea emisiilor, a utilizării resurselor și a poluării potențiale. Această evaluare ajută la elaborarea strategiilor de atenuare a efectelor negative și de îmbunătățire a durabilității sistemelor de transport.

Aprovizionare durabilă cu materiale

Aprovizionarea cu materiale durabile în domeniul transporturilor implică utilizarea de materiale ecologice și responsabile din punct de vedere social. Aceasta include aprovizionarea cu materiale ușoare, reciclabile și regenerabile pentru a minimiza impactul asupra mediului și a sprijini practicile de producție durabile.

Tehnologii și practici curate

Tehnologiile și practicile nepoluante în domeniul transporturilor includ energia regenerabilă, eficiența energetică și chimia ecologică. Implementarea acestor tehnologii contribuie la reducerea amprente ecologice a operațiunilor de transport și promovează dezvoltarea durabilă.

Certificări și standarde pentru managementul mediului

Certificări precum ISO 14001 și EMAS ajută organizațiile din sectorul transporturilor să-și monitorizeze și să-și îmbunătățească performanța de mediu. Aceste standarde asigură conformitatea cu reglementările de mediu și demonstrează angajamentul față de durabilitate.

Agrotourism

Agroturismul, cunoscut și sub denumirea de turism agricol, înseamnă un tip de turism în care turistul are ocazia să experimenteze viața agricolă, practicile agricole și diverse activități legate de agricultură. Agroturismul durabil presupune aplicarea practicilor și tehnicilor ecologice la partea de producție agricolă a acestui tip de afacere.

Practici și tehnici de agricultură ecologică

Practicile de agricultură ecologică sunt metode agricole care acordă prioritate durabilității, sănătății mediului, utilizării resurselor naturale și altor practici și tehnici naturale și ecologice. Exemple: gestionarea dăunătorilor și a bolilor, sănătatea solului, sănătatea ecosistemului și bunăstarea animalelor.

Proiectare agroecologică

Proiectarea agroecologică indică o abordare durabilă a agriculturii și a gestionării terenurilor care integrează principiile ecologice în sistemele agricole pentru a promova biodiversitatea și a conserva resursele naturale. Astfel, proiectarea agroecologică creează sisteme agricole care funcționează în armonie cu mediul.

Exemple: diversitatea culturilor, conservarea apei, schimbările climatice și gestionarea dăunătorilor.

Conservarea și gestionarea apei

Conservarea și gestionarea apei indică gestionarea și politicile concepute pentru utilizarea eficientă a resurselor de apă, minimizând în același timp risipa, prin luarea în considerare a deficitului de apă. Conservarea și gestionarea apei contribuie, de asemenea, la îmbunătățirea randamentului culturilor și la reducerea externalităților negative de mediu.

Exemple: gestionarea apelor pluviale, sisteme de stocare a apei, tehnici de conservare a solului și a apei.

Siguranța culinară și alimentară

Siguranța culinară și alimentară indică practicile, politicile și tehnicile care asigură pregătirea, gătitul, depozitarea și servirea alimentelor într-un mod care previne punerea în pericol a sănătății consumatorilor. Exemple: siguranța alimentară, practici culinare și standarde de siguranță alimentară.

Eco-ospitalitate

Construcții ecologice și design

Clădirea ecologică în eco-ospitalitate se referă la proiectarea, construcția și operarea hotelurilor și stațiunilor într-o manieră durabilă, ecologică. Aceasta implică utilizarea de sisteme eficiente din punct de vedere energetic, surse de energie regenerabilă și materiale durabile pentru a minimiza impactul asupra mediului. Conservarea apei, reducerea deșeurilor și calitatea mediului interior sunt prioritare pentru a spori bunăstarea oaspeților. Abordarea include, de asemenea, integrarea peisajelor naturale și promovarea biodiversității. Clădirea ecologică în eco-ospitalitate urmărește să creeze un echilibru armonios între lux, durabilitate și administrarea mediului.

Exemple:

hotelurile utilizează materiale reciclate și de proveniență locală pentru a reduce impactul asupra mediului; clădirile hotelurilor/restauranțelor sunt proiectate pentru a maximiza lumina naturală a soarelui și a minimiza nevoile de încălzire și răcire; hotelurile/restauranțele utilizează materiale izolante avansate pentru a spori eficiența energetică și a reduce pierderile de căldură.

Gestionarea deșeurilor și reciclarea

Gestionarea deșeurilor și reciclarea în cadrul eco-ospitalității cuprind procese strategice de reducere, separare și eliminare sistematică a deșeurilor, cu scopul de a minimiza impactul asupra mediului. Aceste practici includ programe cuprinzătoare de reciclare pentru materiale precum hârtia, sticla, plasticul și metalul, precum și punerea în aplicare a sistemelor de compostare pentru gestionarea eficientă a deșeurilor organice și alimentare. Prin eliminarea materialelor plastice de unică folosință și introducerea inițiativelor de reducere a deșeurilor, hotelurile și

stațiunile se străduiesc să promoveze durabilitatea și conservarea resurselor. Achizițiile durabile, programele de formare a angajaților, urmărirea periodică a generării de deșeuri și acțiunile de donare către comunitate consolidează aceste eforturi. În general, obiectivul este de a crea un sistem durabil cu circuit închis care să pună accentul pe gestionarea mediului.

Exemple: Furnizorii de servicii turistice pun la dispoziție pubele separate pentru hârtie, sticlă, plastic și metal pentru a facilita reciclarea; restaurantele compostează resturile alimentare și deșeurile organice pentru a produce sol pentru grădini și amenajări peisagistice; unitățile de cazare înlocuiesc articolele din plastic de unică folosință cu alternative reutilizabile sau biodegradabile; hotelurile utilizează doza-toare în vrac pentru articolele de toaletă pentru a reduce deșeurile de ambalaje; stațiunile oferă containere reutilizabile pentru mâncare la pachet și room service pentru a reduce deșeurile de unică folosință; punerea în aplicare a proceselor digitale de check-in

și check-out minimizează utilizarea hârtiei; oaspeții primesc instrucțiuni clare cu privire la modul corect de reciclare în camerele lor; hotelurile oferă programe de reciclare a deșeurilor electronice pentru electronice și baterii vechi.

Conservarea resurselor

Conservarea resurselor în eco-ospitalitate implică gestionarea strategică

și utilizarea eficientă a resurselor naturale pentru a minimiza impactul asupra mediului și a spori durabilitatea. Aceasta include punerea în aplicare a tehnologiilor de economisire a energiei, a măsurilor de conservare a apei și a practicilor durabile de aprovizionare pentru a reduce consumul și deșeurile. Hotelurile, restaurantele și stațiunile adoptă standarde ecologice de construcție și practici operaționale ecologice pentru a conserva și a maximiza utilizarea resurselor. Eforturile de conservare a resurselor se concentrează, de asemenea, pe educarea personalului și a oaspeților cu privire la comportamentele și practicile durabile. Obiectivul principal este de a realiza o gestionare a mediului pe termen lung, menținând în același timp standarde ridicate de servicii.

Exemple: Furnizorii de servicii de ospitalitate: utilizează iluminatul cu LED-uri și sisteme de control inteligente, instalează sisteme de încălzire, ventilație și aer condiționat de înaltă eficiență pentru a reduce consumul de energie; utilizează dușuri, robinete și toalete cu debit redus pentru a minimiza consumul de apă; integrează panouri solare sau sisteme geotermale pentru a genera energie durabilă; colectează și reutilizează apa de ploaie pentru irigare; acordă prioritate achiziționării de produse locale și ecologice pentru a-și reduce amprenta ecologică.

Educația și implicarea clienților

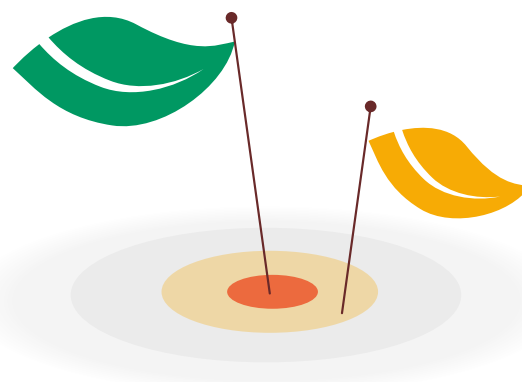
Educația și implicarea clienților în ospitalitatea ecologică presupun informarea și implicarea sistematică a clienților în practicile durabile și inițiativele de mediu ale furnizorului de servicii de ospitalitate. Acest proces include diseminarea de informații despre practicile ecologice ale furnizorului de servicii de ospitalitate, oferirea de opțiuni care sprijină comportamentele ecologice și implicarea activă a clienților în programele de durabilitate. Metodele educaționale și de implicare includ ateliere de lucru, campanii informative și oportunități de învățare experiențială care evidențiază importanța gestionării mediului. Obiectivul este de a cultiva o înțelegere și un angajament mai profund în rândul oaspeților față de practicile durabile, extinzând astfel impactul ospitalității ecologice dincolo de durata șederii lor. În cele din urmă, această abordare urmărește să promoveze o cultură a responsabilității și conștientizării ecologice în rândul turiștilor.

Exemple: Furnizorii de servicii de ospitalitate desfășoară campanii de sensibilizare prin diverse canale cu buletine informative, broșuri, afișe, videoclipuri și conținut social media pentru a informa oaspeții cu privire la propriile politici, inițiative și realizări în materie de sustenabilitate; restaurantele oferă opțiuni de servire a mesei de la fermă la masă, cu ingrediente de proveniență locală și organice, împreună cu informații privind beneficiile agriculturii și practicilor alimentare sustenabile; oaspeții primesc recompense pentru participarea la acțiuni ecologice, cum ar fi reutilizarea prosoapelor sau optarea pentru chitanțe digitale.

Integrare și sprijin comunitar

Integrarea și sprijinirea comunității în cadrul ospitalității sustenabile presupune implicarea activă și contribuția la comunitatea locală pentru a promova dezvoltarea socio-economică și durabilitatea mediului. Aceasta presupune formarea de parteneriate cu întreprinderile locale, aprovizionarea cu produse și servicii locale și crearea de oportunități de angajare pentru membrii comunității. Inițiativele de ospitalitate sustenabilă includ adesea sprijinirea eforturilor locale de conservare, conservarea patrimoniului cultural și programe educaționale. Prin integrarea nevoilor și valorilor comunității în operațiunile lor, furnizorii de servicii de ospitalitate sustenabilă urmăresc să sporească bunăstarea populației locale, promovând în același timp practici turistice durabile. Scopul final este de a crea o relație puternică între industria ospitalității și comunitate, asigurând beneficii reciproce pe termen lung.

Exemple: hotelurile/restaurantele achiziționează alimente, băuturi și produse de la fermieri și artizani locali pentru a sprijini economia locală; oportunități de angajare (furnizorii de servicii de ospitalitate acordă prioritate angajării rezidenților locali, oferind programe de formare profesională și de dezvoltare a carierei); parteneriate comunitare (hotelurile/restaurantele colaborează cu organizații locale la proiecte de conservare, evenimente culturale și inițiative sociale); conservarea culturală (hotelurile încorporează arta, tradițiile și practicile culturale locale în experiențele clienților lor pentru a promova patrimoniul cultural); activități educaționale (furnizorii de servicii de ospitalitate sponsorizează sau participă la programe educaționale locale privind sustenabilitatea și gestionarea mediului).

2. Competențe pentru Eco-antreprenor

Competența antreprenorială înseamnă a avea suficiente abilități, cunoștințe și trăsături personale pentru a reuși în afaceri. În această secțiune, competențele legate de ecoîntreprinderi sunt examinate în lumina priorităților în materie de durabilitate.

2.1. Competența în Descrierea postului

După cum se poate observa în tabelul menționat mai jos, pentru a dezvolta competențele necesare pentru eco-antreprenori, este definită competența în fișa postului.

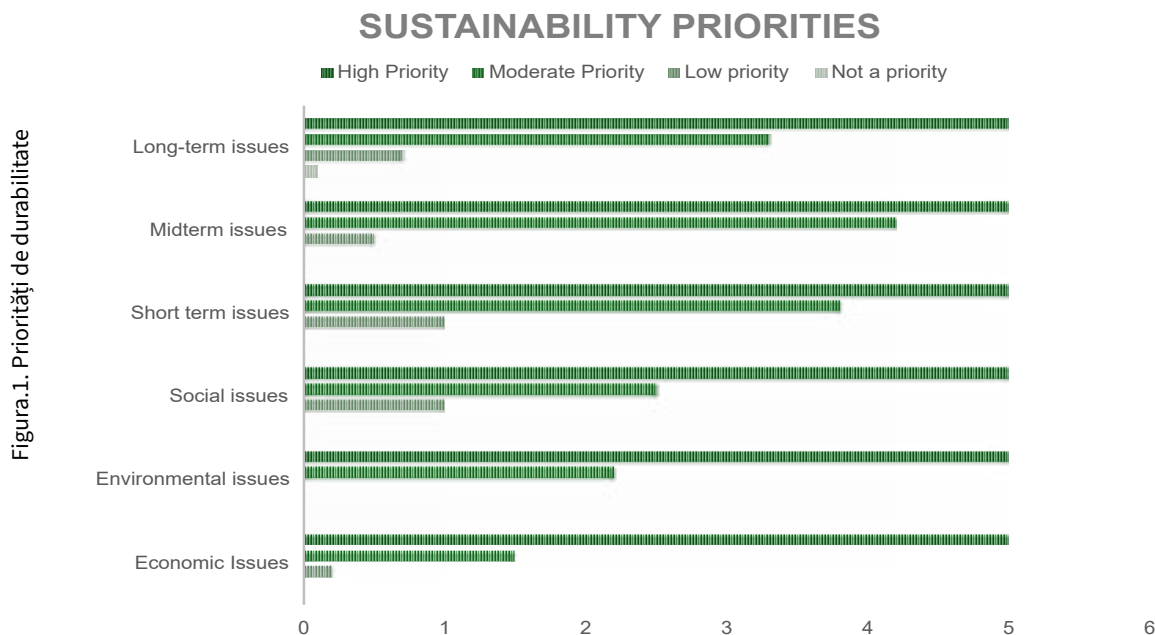
Tabelul.1. Competențe în descrierea postului

Competențe	Competențe în descrierea postului
Creativitate	Gândire creativă
Lucrați în echipă	Lucru în echipă/colaborare, competențe și înțelegeri în comunicare, deliberare, negociere, empatie.
Capacitatea de raționament, gândire critică	Raționament, capacitatea de a contesta normele, practicile și opiniile
Motivare/autodezvoltare	Motivație pentru dezvoltarea profesională și dobândirea de noi cunoștințe, auto-motivare, energic
Formare pedagogică	Competențe educaționale
Dobândirea de noi cunoștințe	Abilitatea de a învăța
Să aibă un ochi pentru detalii	Atenție la detalii
Capacitatea de lucru sub presiune	Rezistența la stres
Asumarea riscurilor	Gestionarea riscurilor
Dorința de a fi deschis la îmbunătățirea continuă	Autodezvoltarea
Sinteză și analiză, mentalitate analitică	Gândire analitică
Rezolvarea eficientă a problemelor	Rezolvarea problemelor
Competențe de comunicare	Comunicare (scrisă/verbală), utilizarea tehnologiilor de informare și comunicare adecvate
Gândirea sistemică	Analiza sistemelor complexe, înțelegerea, verificarea empirică și articularea componentelor-cheie, a structurii și dinamicii unui sistem, inclusiv feedback-ul, inerția, stocurile și fluxurile, precum și efectele în cascadă
Activitatea interdisciplinară	Aprecierea, evaluarea, contextualizarea și utilizarea cunoștințelor și metodelor din diferite discipline și contexte
Gândire anticipativă	Prevederea, analiza și evaluarea viitorului posibil, inclusiv a scenariilor pe scări de timp multigeneraționale, și abordarea riscurilor și schimbărilor
Justiție, responsabilitate și etică	Aplicarea conceptelor de etică, justiție, integritate socială și ecologică și echitate, inclusiv responsabilitatea pentru propriile acțiuni în mediul profesional
Acțiune strategică	Planificarea și execuția proiectelor, organizarea, conducerea și controlul proceselor, proiectelor, intervențiilor și tranzițiilor, precum și motivarea altora
Toleranța la ambiguitate și incertitudine	Gestionarea conflictelor, a obiectivelor și intereselor concurente, a contradicțiilor și a eșecurilor

2.2. Priorități în materie de durabilitate

Matricea Competențelor (WP.2.A.4.) examinează faptul că prioritățile în materie de durabilitate: aspecte economice, aspecte de mediu, aspecte sociale, aspecte bazate pe termen (pe termen scurt, mediu și lung) pe baza a patru niveluri: prioritate scăzută, moderată și ridicată, precum și absența priorității. Rezultatele arată că problemele pe termen scurt și cele pe termen mediu au o prioritate relativ moderată, în timp ce problemele menționate mai jos au priorități relativ mai ridicate, după cum se poate observa în figura 1:

Aspecte economice, Probleme de mediu, Probleme sociale și, Probleme pe termen lung.

2.3. Competența în materie de durabilitate

Matricea Competențelor (WP.2.A.4.) evaluează, de asemenea, competențele în materie de durabilitate pe baza diferitelor niveluri: nu este necesar, opțional, oarecum necesar, foarte necesar, esențial. Rezultatele indică faptul că doar competența de asumare a riscurilor poate să nu fie necesară, în timp ce aproape toate competențele indicate sunt esențiale sau foarte necesare pentru profilul de eco-antreprenor. Mai detaliat, rezultatele sondajului arată că competențele menționate mai jos au răspunsuri esențiale relativ mai mari decât în rândul competențelor care sunt:

- Creativitate,
- Lucreți în echipă,
- Capacitate rațională, gândire critică,
- Capacitatea de lucru sub presiune,
- Dorința de a fi deschis la îmbunătățirea continuă,
- Rezolvarea eficientă a problemelor,
- Abilități de comunicare cu diferite tipuri de clienți/parteneri,
- Gândirea sistemică,
- Acțiune strategică,
- Toleranța la ambiguitate și incertitudine.

Pe de altă parte, rezultatele indică și faptul că, competențele menționate mai jos au un număr relativ mai mare de răspunsuri de tipul „foarte necesar”:

- Motivație pentru dezvoltarea profesională și dobândirea de noi cunoștințe, auto-motivare, a fi energic,
- Dobândirea de noi cunoștințe,
- Să aibă ochi pentru detalii,
- Asumarea riscurilor,
- Sinteză și analiză, mentalitate analitică,
- Activitatea interdisciplinară,
- Gândire anticipativă,
- Justiție, responsabilitate și etică.

În plus, rezultatele sondajului privind profilul de competențe al eco-antreprenorilor (a se vedea punctul A.2.3.) indică în principal importanța caracteristicilor fiecărui județ, adaptarea/urmărirea noilor tehnologii, dezvoltarea de strategii de tehnologii, dezvoltarea de strategii pentru promovarea aplicațiilor/formărilor/rețelelor ecologice în toate domeniile de activitate.

2.4. Instrumente de sprijin pentru dezvoltarea competențelor de eco-antreprenor

Ar putea exista multe instrumente de sprijin pentru dezvoltarea competențelor eco-antreprenoriale. Cu toate acestea, aceste instrumente de sprijin pot fi rezumate după cum urmează:

- Sprijin financiar și orientare,
- Politici/produse ecologice,
- Învățarea pe tot parcursul vieții și formarea,
- Modele de rol și exemple de bune practici,
- Networking,
- Experiență,
- Colaborare,
- Management (resurse, timp și priorități),
- Înțelegerea socială.

Sugestiile detaliate pentru potențialul eco-antreprenor cu privire la crearea de rețele în funcție de profilul specific sunt disponibile în A.2.3. Raportul sondajului.

IV. Concluzii și sugestii

Ca urmare, deși aspectele legate de mediu sunt considerate a fi relativ prioritare, se poate spune că celelalte aspecte legate de durabilitate (economice, sociale, pe termen scurt, mediu și lung) au aproape același nivel de prioritate, și anume prioritate medie și mare. Pe de altă parte, rezultatele matricii competențelor arată că, dintre competențele date, lucrul în echipă și rezolvarea eficientă a problemelor sunt relativ mai importante decât alte competențe. În plus, sunt necesare dezvoltarea profesională, formarea, asumarea riscurilor, detalierea, gândirea analitică și previzională, sinteza, dreptatea, responsabilitatea și etica. În cele din urmă, sprijinul financiar și îndrumarea, politicile/produsele ecologice, învățarea și educația pe tot parcursul vieții, modelele și exemplele de bune practici, crearea de rețele, experiența, cooperarea, gestionarea (gestionarea resurselor, a timpului și a priorităților) și abilitățile sociale sunt instrumentele de sprijin care pot fi utilizate pentru dezvoltarea competențelor de **eco-antreprenor**.

